

ԱՐԵՎԱԲԵՐԴ

Արեգաբերդ քաղաքը գտնվում է Այրարատ աշխարհի Կոտայք գավառի Կոտայքի սարահարթի արևելյան մասում, ներկայիս Գեղաշեն գյուղի տարածքում: Քաղաքի արևմտյան մասով հոսել է Գետառ գետը, որը ցավոք ցամաքել է:

Այգեբերդը փոքր, բայց զարգացած քաղաք էր՝ իր վեհ պարիսպներով և միջնաբերդով, շրջապատված բազմաթիվ բլուրներով ու ժայռերով: Այն 300 կմ լայնությամբ 500 կմ երկարությամբ քաղաք էր:

Ժամանակի ընթացքում մարդիկ այնտեղ սկսել են կառուցել եկեղեցիներ, քարաշեն տներ: Արեգաբերդը գտնվում էր գետի հարևանությամբ, որով էլ ոռոգվում էին քաղաքի արևելյան ստորոտում գտնվող դաշտերը: Քաղաքում ապրում էին բազմաթիվ արհեստավորներ, առևտրականներ, ովքեր աշխույժ առևտուր էին անում շրջակա գյուղերի և քաղաքների հետ:

Արեգաբերդի արվարձաններում տները ունեին հարթ տանիք, պատուհաններ, երբեմն էլ երթիկ: Այնտեղ մարդիկ զբաղվում էին հողագործությամբ, անասնապահությամբ:

Պահպանվել է մի ավանդազրույց Արեգաբերդի անվան մասին:

«Արեգաբերդի պաշտպանությունը»

Հեռավոր միջնադարում, Հայոց լեռնաշխարհում կանգնած էր հզոր և անսասան մի քաղաք՝ «Արեգաբերդը»: Քաղաքը կառուցվել էր բարձրաբերձ լեռան վրա, շրջապատված քարե հաստ պատերով և հսկա աշտարակներով, որոնց գագաթին ամեն օր արծիվներն էին պտտվում՝ որպես քաղաքի հպարտ պահապաններ: Արեգաբերդը հայտնի էր իր հզոր բերդերով, շքեղ տաճարներով և կրթական կենտրոններով, որտեղ հավաքվում էին գիտնականներ, արվեստագետներ ու փիլիսոփաներ:

Մի օր լուր հասավ, որ հեռու երկրներից թշնամիներ են մոտենում՝ քաղաքը գրավելու նպատակով: Արեգաբերդի բնակիչները անհանգստացան, բայց նրանց առաջնորդ Գոռ իշխանը, որը հայտնի էր իր իմաստությամբ և աննկուն ուժով, պատրաստվում էր պաշտպանել քաղաքը: Նրա կողքին էին կանգնած քաղաքի քաջ մարտիկները, որոնցից յուրաքանչյուրը երդվել էր պայքարել մինչև վերջ:

Արեգաբերդի աշտարակներից մեկում՝ սուրբ տաճարի մոտ, հավաքվել էին քաղաքի բոլոր բնակիչները՝ երիտասարդներ, մեծեր, գիտնականներ և արհեստավորներ: Իշխան Գոռը դիմեց իր ժողովրդին.

«Արևը լուսավորում է մեր քաղաքը, և մեր արծիվը պահպանում է մեզ: Մեր պատմությունը վկայում է, որ մենք երբեք չենք ընկել, քանի դեռ միասնական ենք եղել: Այսօր ևս միասին կպաշտպանենք մեր տունը»:

Առավոտյան, երբ առաջին արևի ճառագայթները տարածվեցին քաղաքի վրա, թշնամիները հասան պարիսպներին: Մարտը տևեց օրեր, և Արեգաբերդի պաշտպանները պայքարեցին անվախ, իսկ քաղաքի արծիվները, կարծես պատասխանելով Գոռ իշխանի խոսքերին, պտտվում էին ամրոցների շուրջը, կարծես ոգեշնչելով մարտիկներին:

Վերջին պահին քաղաքի բնակիչները, համախմբված և անկոտրում, կարողացան հաղթանակ տանել թշնամիների նկատմամբ: Արեգաբերդը կրկին մնաց կանգուն, իսկ արծիվը՝ որպես հաղթանակի խորհրդանիշ, ազատ ճախրեց քաղաքի վերևում:

Այսպես, Արեգաբերդը դարձավ հպարտության և համարձակության խորհրդանիշ: Մարդիկ սկսեցին ավելի հավատալ, որ պաշտպանված են ոչ միայն իրենց ամրոցներով, այլև միասնականությամբ ու հոգու արծվային ուժով, որը միշտ կմնա նրանց կողքին՝

լեռների և բերդերի մեջ:

Քաղաքը հիմնադրվել է VIII Ա դասարանի աշակերտների կողմից՝ Ան. Էլեն, Ավետ, Աննա, Ալեքս, Գոռ, Դավիթ, Մանուկ, Մանե, Մարի, Միլենա, Սուրեն:
Ուսուցչուհի՝ Շահանե Հարությունյան

01.11.2024թ.